

Procés a la informació

Juí contra Concha R. Minguela

Fulvia NICOLÀS

El juí contra Concha Rodríguez Minguela, periodista ben coneguda a València per la seua activitat professional en diversos diaris de la ciutat, ha passat quasi inadvertit pels mitjans de comunicació valencians durant aquestes darreres setmanes. Fet curiós, ja que el processament de Concha R. Minguela per presumptes injúries afecta directament l'exercici de la professió periodística, en tan delicada situació legal al nostre país.

Un reportatge publicat en el desaparegut *Noticias al día*, el 25 de febrer de 1984, i, especialment, una breu nota editorial que l'acompanyava, han provocat una petició fiscal de tres mesos d'arrest major i multa de 30.000 pessetes, com a càstig per allò que el ministeri públic i l'acusació

privada consideren «greu delictes d'injúries» contra l'ex-subcomissari José Luis Pérez Baeza.

En el reportatge, un home anomenat Vicente Espartero denunciava haver patit tortures i mals tractes en comissaria, quan fou detingut per la brigada que dirigia Pérez Baeza. Espartero i dos amics seus, Pablo Cabrejas i Javier García Gisbert, foren acusats d'un atracament amb homicidi comés a València l'1 de desembre de 1981. Malgrat haver negat sempre la participació en el crim, que posteriorment confessaria el famós Luis Martínez Larios, tots tres foren empresonats, i estigueren, en situació de preventius, divuit mesos tancats, fins que l'aplicació de la Llei d'Enjudiciament Criminal els permeté d'eixir al carrer, pagant una fiança, sense que hagen estat jutjats encara.

En la nota editorial que acompanyava el reportatge,

titulada «Policías chapuza», que Concha afirmà haver redactat, es feia una crítica de l'actuació dels policies esmentats abans, sense citar-ne el nom. Frases com «ser un mal policia està a l'abast de qualsevol imbècil fanfarró» («imbècil achulado», en castellà), «en aquest reportatge es parla d'uns policies que desllueixen la professió», o «abusaren dels seus poders i enterboliren l'acció policial», han determinat la presentació d'una querella per injúries, que l'advocat de Pérez Baeza, el lletrat Il·lustrador Tolosa Gómez, ha argumentat aferrissadament. Segons el senyor Tolosa, Concha Minguela pretenia desprestigiar i perjudicar l'ex-policia, i, en general, tot el Cos Superior de Policia i bona part del poder judicial.

Carme Is, l'advocada defensora de Concha Minguela, ha negat l'existència d'injúries en el reportatge, afirmant que en el text tan sols es feia una crítica constructiva, d'acord amb el deure que té la premsa d'informar a la societat i denunciar les situacions anòmales dins d'un estat democràtic. «Tot allò que

es deia en el reportatge és cert, i consta en el sumari obert contra Espartero i els seus companys».

El juí, iniciat a començaments de març i suspès en la primera sessió per incompareixença del principal testimoni de la defensa, Vicente Espartero, acabà el passat dimecres 20, amb la lectura de les conclusions definitives del ministeri fiscal, l'acusació privada i la defensa. El fiscal demanà tres mesos d'arrest major i 30.000 pessetes de multa, i, l'acusació privada, una indemnització de cinc milions de pessetes. Pérez Baeza, actualment en situació d'excedència de la policia, i gerent d'una empresa de màquines de joc amb seu a Almeria, assegura que els perjudicats causats pel reportatge en el seu honor i la seua reputació són, tanmateix, «impagables».

La sentència es farà pública qualsevol d'aquests dies, sense que cap agrupació de periodistes s'haja pronunciat sobre el cas de Concha. Ella, mentrestant, segueix en llibertat provisional, sota fiança. La defensa, no cal dir-ho, en sol·licità l'absolució.

ANTONI FABRA I RIBAS
RAFAEL CAMPALANS
**CATALANISME
I SOCIALISME**

A cura de Jesús M.ª Rodès

Biblioteca
dels Clàssics del
Nacionalisme Català

10

NOVETAT

ELS CLÀSSICS DEL NACIONALISME CATALÀ

«El debat del 1923, és certament un debat històric però no és menys cert que la tossuderia de la realitat fa que els seus termes retornin i es converteixin en presents; és a dir que persisteixi la seva condició de debat polític, obert i, ara per ara, sense respostes. I és que no sempre la història és mestra... al menys pel que respecta a certes actuacions polítiques.»

Biblioteca dels Clàssics del Nacionalisme Català

ÉS UNA INICIATIVA CONJUNTA
D'EDICIONS DE LA MAGRANA / DIPUTACIÓ DE BARCELONA